

cit, vt dicatur iuuenis id vidisse ebrius, quod ante non viderat sobrius: nam nunc primum videtur deprehendere hanc esse vetulam, & canam.

Σχόλια. Ω ποίντοπόσειδον. ] ὦ πόντιε Πόσειδον. θεοὶ ἢ πρεσβυτικοὶ οἱ τοῖς πρεσβύταις ἐφιστάμενοι θεοί. ἐπειδὴ καὶ ὁ Ποσειδῶν τῆς πρεσβυτέρων θεῶν. καὶ οὐχ ὁμοίως ἔστι Διονύσου ἢ Ἀπόλλωνι. Ἰὸ δὲ Ποίντοπόσειδον δὸπρὸ τοῦ πόντου. ὦ μέγιστε Πόσειδον. καὶ Σώφρων γὰρ φησι, πόντος ἀγαθῶν, πλῆθος καὶ μέγεθος θείων σημαίνει ἄλλως, ἐπεὶ γὰρ ἔστιν, ὡς τοῦ ὄρκου τούτου πρεσβυτῆς ὄντος, ἢ οὐ πάντως, ἀλλ' ἐν παλαιᾷ μετ' ἐκπλήξεως φαίνεται καὶ μεγάλης ἰνὸς ἐμφάσεως καὶ ἰσχυροῦ τούτου. ἄ. ἄ. ] ὡς τοῦ νεανίσκου προσφερόντος πλὴν δ' ἄρα αὐτῆ, τοῦτο λέγει. ἔστι δὲ ἐπιρρημα ἐκπλήξεως καὶ κελύσεως.

GERARDVS. Ποίντοπόσειδον. ] ὦ τοῦ πόντου θεός Πόσειδον. O Neptune maris Deus, & præ-

A fecte summe. Neptune matine. Admonet Græcus interpres πόιντον quandoque idem significare quod μέγεθος, amplitudo, vnde lectum esse, Πόντος ἀγαθῶν pro πλῆθος, abundantia, & copia bonorum, hinc Ποίντοπόσειδον sonare, potentissime Neptune, ditissime. Scitum est apud vetustissimos, Solem, Lunam, Stellas, Terram & Cælum Deos solos fuisse putatos. Post illos Deos perueteres fuisse Neptunum, Plutónem, & Io-uem, hos enim τὸ πᾶν, id est, quicquid sub cælo est, inter se distribuisset. Quoniam itaque res ipsi est cum anu, Deum inuocat Neptunum, & alios seniles deos, vt quibus cura maiori soleant, vel quodammodo debeant senes esse. τῆς ῥυτίδων, pro ὄψε τὰς ῥυτίδας ἔχει. Ista effert face ardent, admota faciei anicula. ἄ. ἄ. aduerbium conster-natæ mulieris, & ignem à facie sua repellentis.

Ωσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην καύσει).

Νε. Βούλει δ' ἄ χέρονος πρὸς με πάσαι. Γρ. ποῖ τάλαν;

Νε. Αὐτὴ λαβοῦσα χάριτα. Γρ. παύσει τίνα;

Νε. Πόποις ἔχεις ὀδόντας. Χρ. ἀλλὰ γώσμαι Κᾶζωγ' ἔχει γὰρ ξείρις ἴσως ἢ τέτταρας.

Νε. Απόπιν' ἔνα γὰρ γέμφιον μόνον φορεῖ.

Γρ. Ταλαύτατ' ἀνδρῶν, οὐχ ὑγιάμεν μοι δουκεῖς,

Πλυῶν με ποιῶν ἐν τούτοις ἀνδράσιν.

Νε. Οὔτα μοι γ' ἀν εἶπες ἐκπλυεῖ σε

Χρ. Οὐ δὴτ' ἐπεὶ μοι νῦν καπιλικῶς ἔχει.

Εἰ δ' ἐκπλυεῖ) τὸ το ψιμίθιον,

Οφείκα ἀθλα τὲ πρὸσώπου γὰ τὰ ῥάκη.

Γρ. Γέρον ἀνὴρ ὦν, οὐχ ὑγιάμεν μοι δουκεῖς.

Νε. Πειρᾶ μοι οὐδ' ἴσως σε κατὰ τῆς πτθίου

Εφάπτεται σου λανθαιεν δουκῶν ἐμέ.

Γρ. Μὰ πῶ Ἀφροδίτῳ οὐκ ἐμοῦ γ' ὦ βδελυρὲ σὺ.

Χρ. Μὰ πῶ Εχάτω οὐ δὴτ' ἀμυνοίμην γὰρ αὐ.

Ἀλλ' ὦ νεανίστ' ἐκ ἐσὶ πῶ μείρακα

Μισεῖν σε ταύτῳ. Νε. ἀλλ' ἔγωγ' ἰσφοφιλῶ.

Χρ. Καίμην κατηγορεῖ γέ σου. Νε. πικτηγορεῖς

Χρ. Εἶνά σ' ὑβρῖς λέφησι καὶ λέγειν ὅτι,

Πάλαι ποτ' ἦσαι ἀλκιμοὶ Μιλήσιοι.

Νε. Εἰ γὰρ πρὸ ταύτης οὐ μαχοῦμά σοι. Χρ. τὸ, τίς

Νε. Αἰχμωόμην πῶ ἠλικίαν πῶ σίλω, ἐπεὶ

Οὐκ αὐ ποτ' ἄλλω τὲτ' ἐπέτρεπον ποιεῖν.

Νῦν δ' ἀπὸτι χάρσον, συλλαβῶν πῶ μείρακα.

Χρ. Οἶδ' οἶδα τὸν νοῦν. οὐκέτ' ἀξιοῖς ἴσως

Σχόλια. Ωσπερ παλαιὰν εἰρεσιώνην. ] εἰρεσιώνη σέμματ' ἀπὸ τῆς πυλῶν ἀειλημῆρα πλακουτῆσις τισὶ κολύροις καὶ ἄλλοις τισὶ τοιοῦτο τρέποις τοῖς τε ἄραιοις καρποῖς, καὶ ἐλαίῳ δὸπρὸ κερμένα. λιμοῦ γὰρ ἐν σκήφαντος, ἀνέλεν ὁ θεὸς τὰς εἰ-

Cremabitur, quàm arefactus ramus olea.

IV. Age vin' tu mecum lusitare diutulus?

AN. V' binam, homo miser? IV. hic scilicet: ubi tamen nuces

Tu acceperis. AN. quid? quem ludum? IV. quos sicut tibi

Dentes. CH. lubet & mihi hoc diuinando assequi.

Tres habet opinor, aut fortasse quatuor.

DIV. Solue nuces. nam molarem habet tantum unicum.

AN. Satin' sanus es, homo infortunatissime?

Qui, presentibus adeò multis, ex me labrum Facis: in quo sordes & maledicta tua eluas.

IV. Ex re tua sit, si quis te probe eluat.

CH. Minime ex re sit: quia nunc fucata est hæc anus.

Quòd si cerussa hæc eluatur, tum palam Videas faciem eius detritam atque flaccidam.

AN. Tu pro atate tua, non videre mihi satis Sapere. IV. Procat te forsan, & mammas tuas

Contrectat, inscio me: credens se tibi Amatorem fore. AN. non per V' enerem, tu scelus.

CH. Non per Hecaten, non sanè: aliàs peritissime Insanirem, sed heus tu adolescens, nunquam ego

Committam, vt isthanc oderis iuuenulam.

IV. Ego verò eã deperio. CH. & te accusat tamẽ.

IV. Qua de re accusat? CH. de tuis contumelijs. Nam ait obiectasse te sibi hoc dicterium.

Quòd nunc olim fortes fuerint Milesii.

IV. Ego de hac puella tecum non contendero.

CH. Cur ita? IV. nam veneror & colo atatem tuã: Alioqui nulli cuiquã hominũ hoc permetterem.

Quare abeas, habeas, valeas cũ hac iuuenula.

CH. Noui noui iam, quid animi habeas: forsitã

ρεσιώνας πρὸ τῆς θυρῶν κρημάσαι. εἰρεσιώνη δὲ θαλάδος ἐλάφης ἢ δίαφνης ἐξ ἐρίων καὶ θαλλοῦ συμπεπλεγμένος, ἔχων ἄρτον ἐξηρημῆρον καὶ κοτύλιν. ἔστι δὲ μέτρον ὁ νῦν καλοῦμεν ἡμίχρον. καὶ σῦκα καὶ πάντ' αὐτὰ ἀγαθὰ. ταύτῳ δὲ πῶ εἰρεσιώνην πρὸ τῆς οἰκῆς